

Velkoborské noviny

Velký Bor, Jetenovice, Slivonice

únor, březen 2025

Slovo pana starosty...

Vážení spoluobčané,

vítám Vás u dalšího vydání Velkoborských novin. Únor je téměř za námi, sníh v nížinách žádný, přesto noční, občas i denní mrazy trvaly dlouho. Tuto zimu jsme si konečně mohli užít bruslení na rybníku, což se s loňským teplým únorem nedá sronávat.

Ve středu 1. ledna proběhl tradiční novoroční špacír, kterého se zúčastnil velký počet lidí, neboť počasí k nám bylo přívětivé. Novoroční procházka přišla po proležených vánočních svátcích vhod.

Ve Tříkrálové sbírce se na Horažďovicku vybralo celkem 479.785,-Kč. Ve Velkém Boru 14.511,-Kč, v Jetenovicích 7.522,-Kč a ve Slivonicích 2.520,-Kč. Děkuji všem, kteří se této sbírkové akce zúčastnili jako dárci nebo koledníci. Finanční prostředky budou použity na dobrou věc.

V sobotu 8. února se v KD ve Velkém Boru uskutečnil dětský maškarní rej. Přestože chřipka řádila téměř všude, nakonec se sešlo dost dětí, a všichni si užili krásné odpoledne plné zábavy a her, na kterém vyhrával DJ Seven. Díky všem pořadatelům i účastníkům.

V sobotu 22. února proběhne ve Velkém Boru **masopustní průvod**. Předem děkuji nejen těm, kteří se zúčastní průvodu v maskách a záleží jim na udržení tradice masopustu, ale také těm, kteří masopustní průvod přivítají ve svých domovech.

Na pátek 7. března připravujeme pro ženy oslavu **MDŽ**. Ženy z Velkého Boru a Jetenovic se sejdou

v restauraci ve Velkém Boru a ženy ze Slivonic budou mít v ten samý den připravenou oslavu v obecním domě ve Slivonicích. Vše bude připraveno od 14 hodin.

V sobotu 8. března od 19:30 hodin sehrají ochotníci z Bolešín v kulturním domě ve Velkém Boru veršovanou vtipnou „Pohádku o podivném království“.

V sobotu 22. března od 18 hodin proběhne ve výstavní síni OÚ beseda s cestovatelem Luděkem Štěchem, tentokrát na téma **YELOUNSTONSKÝ PARK**.

K vidění budou úžasné fotky přírody s velmi zajímavým slovním doprovodem.

Na všechny akce jste srdečně zváni.

Připomínám, že do konce března je potřeba zaplatit poplatek za svoz komunálního odpadu a poplatek ze psa. Chalupáři mají čas do konce června. Výše poplatku zůstává nezměněna, tj. 600,- Kč za osobu nebo rekreační objekt a 100,- Kč za psa. Kontejner na plechovky bude přesunut k prodejně.

Děkuji všem za pomoc při zajišťování akcí a při úklidu obcí. Přeji Vám všem hodně zdraví, štěstí, pohody a pevné nervy. A věřte, že přátelé a úsměv jsou lék na všechno.

oslavenci v březnu

65 let Krejčová Jana Velký Bor
 65 let Součková Libuše Velký Bor
 65 let Strolený Josef Velký Bor

oslavenci v dubnu

60 let Kocúrová Václava Jetenovice

Oslavencům přejeme hodně štěstí a zdraví.

Důležité informace:**Pošta Partner - Velký Bor**

Pondělí 8:00 - 10:00
 Úterý 14:00 - 16:00
 Středa 14:00 - 16:00
 Čtvrtek 8:00 - 10:00
 Pátek 8:00 - 10:00
Telefon 734 452 557

Chirurgie Horaždovice

Pondělí 7:00 - 14:00 Převazy /zdrav. sestra/
 Úterý 7:00 - 14:00 MUDr. Marek
 Středa 9:00 - 16:00 MUDr. Polanka
 Čtvrtek 7:30 - 13:30 MUDr. Votíпка /ortopedie/
 Pátek 9:00 - 16:00 MUDr. Krejčí

Gratulujeme
k narození

Davidka Hlaváče

20. 10. 2024

Přejeme
hodně štěstí a zdraví

MÁSLOVÝ BERÁNEK S VANILKOU**Ingredience:**

3 vejce vel. M
 150 g cukr moučka
 125 g máslo pokojové teploty
 125 g mléko pokojové teploty
 250 g hladká mouka
 1 prášek do pečiva
 1 lžička vanilkový extrakt
 špetka soli, polohrubá mouka na vysypání formy

postup:

Jako první si vymažeme formu i víko tukem nebo vystříkáme olejem na pečení. Vysypeme polohrubou moukou a dáme na stranu. V míse si vyšleháme bílky balonovou metlou. Ty poté přendáme do jiné misky a v té samé míse si můžeme připravit zbytek těsta. Nejprve žloutky s cukrem vyšleháme do světlé pěny. Poté zašleháme máslo, pak přidáme mléko, sůl a vanilkový extrakt. Nakonec přidáme mouku smíchanou s práškem do pečiva a na nižší otáčky spojíme do hladké konzistence. Nyní přichází na řadu vyšlehaný sníh, který ručně, stěrkou, do těsta opatrně zapracujeme. Těsto je husté. Plníme do formy cca 2 cm pod okraj. Pečeme při 175°C 45 minut, horní a spodní ohřev. Doporučuji udělat test špejlí. Odklopíme víko, necháme lehce zchladnout a opatrně z formy vyklopíme.

Zamyšlení

P. Stanislava Bušty

To to ale letí.

Tak i to je jedna z vět, která byla v oznámení o stanovení termínu uzávěrky tohoto vydání Velkoborských novin. Tedy že do 7. února by měly být články napsány a do redakce zaslány. A za napsání a včasné zaslání od redakce uvedeno závěrem i poděkování.

Datum a čas odeslání zprávy, která se mi objevila na internetu v mé e-mailové schránce, bylo 3. 2. 13.31 h. A tak v mém rozhodování, o čem by, kromě jiného, mohlo být tohoto článku napsání, jsem úvodem vyšel z data zprávy odeslání. Tedy z 3. února, kdy v církevním kalendáři je uveden svatý Blažej (latinsky Blasius). Ve 4. století byl biskupem v pontském městě Sebastě na rozhraní Malé Arménie a Kappadokie (dnešní Sivas v Turecku).

Proslavil se svou dobrotou a milosrdnou láskou k bližním. Vyznal se také v umění lékařském. Svých znalostí využíval, aby mohl svěřenému lidu co nejvíce prospěti. Jako zbožný a horlivý biskup a dovedný lékař získal si všeobecnou důvěru a vážnost u lidu. V oněch krajinách zuřilo pronásledování křesťanů dále, ačkoliv císařové Konstantin a Licinius vydali v r. 313 prohlášení (tzv. Edikt milánský), jímž byla dána úplná svoboda náboženská. Licinius sám nedbal svého prohlášení. Jeho náměstkové, aby se mu zalíbili, stíhali věřící. Sám císař a císařský náměstek Agrikolaus dál pátrali pokřesťanech.

Biskup Blažej uprchl z města na horu Aegeus. Trávil čas modlitbou a prací. Plachá lesní zvěř, kterou si ochočil svou laskavostí, byla jedinou jeho společností. Jednou však lovcí honili zvěř a ta hledala útočiště v jeskyni Blažejově. Tak byl prozrazen jeho úkryt. Blažej byl zajat a předveden před Agriklaa. Náměstek vyzval Blažeje, aby obětoval bohům. To biskup Blažej rozhodně odmítl učinit, a naopak statečně vyznal víru v Krista. Proto byl přivázán k sloupu a železnými hřebeny drásán. Pak byl vlečen do žaláře. Pět křesťanských žen ho následovalo na cestě k žaláři. Náměstek, když zjistil, že jsou křesťanky, dal je popravít mečem. Jedna z nich měla dva nedospělé syny. I ti byly odsouzeny na smrt mečem.

Zbožná pověst vypravuje, že když byl veden biskup Blažej na popraviště, jistá vdova, jejíž synáček spolkl rybí kost, která mu uvázla v hrdle a život chlapce ohrožovala, přinesla ho k Blažejovi, aby pomohl. Blažej se modlil k Bohu, položil své ruce na polomrtvého chlapce, požehnal jej a chlapec přišel k vědomí a byl uzdraven. Posléze byl Blažej s'at. To bylo roku 316. Jeho úcta se rozšířila v celé církvi. Je ctěn jako mučedník. Nejbližší kostel jemu zasvěcený je v Plánici u Klatov.

Tak tolik psaní, k jehož napsání mě přivedlo datum

odeslání zprávy o uzávěrce článků k vydání v tomto čísle našich novin. A ještě bych něco málo napsal na námět věty v oznámení uvedené, a sice že: To to ale letí! Tedy ještě malou poznámku k tomu sv. Blažejovi – že zpráva o něm se donesla až k nám do našich časů přes mnohá století. Jistě zajímavé a pozoruhodné je, že se tak proslavil. Třeba tím, že když sám na smrt šel, druhému život zachránil. Latinské Tempus fugit zmananá: Čas běží. Všem stejně, avšak nestejně se to všem zdá. I to se říká, že čas rychle utíká těm, kdo se mají dobře, a nebo těm, kdo mají hodně práce a málo na to času. I o důchodcích se říká, že jejich pozdravem je: Nazdar, nemám čas. A naopak těm v životních situacích nepříjemných nebo obtížných, ba bolestných se čas vleče. Třeba v nemoci, v nemocnici či při čekání v čekárně či jinde.

Asi známější datum než 3. 2. je datum 2. 2., tak zvaných Hromnic, to je svátek čtyřicátý den po Božím hodou vánočním. Na Hromnice o hodinu více. Tak to je potěšující, a to asi více než na Nový rok o slepičí krok. A o 1. 1. 2025, tedy o letošním Novém roce bych ještě něco málo napsal, a sice o tom, co jsem sám zažil a o čem jsme se dočetli v Deníku/Extra z letošního 18. 1. A to o novoročním požáru, který byl v Kvášňovicích. Škoda se vyšplhala na dva miliony korun. Nikomu se naštěstí nic nestalo. Hořet začalo na Nový rok odpoledne. Příčinou byla podle mluvčího hasičů nedbalost. Konkrétně umístění žhavého popela do blízkosti uskladněného dřeva.

Tak nějak, dá se říci, že jsem byl u toho. Ten den jsem měl mše svaté na Malém Boru, v Horažďovicích a ve Velkém Boru. Tam, když jsem šel z kostela někdy kolem poledne k autu, byl krásný modrý den a sluníčko pěkně hrálo. Byli jsem s P. Piwowarczykem pozváni na oběd do Kvášňovic. Jeli jsme tam společně jeho autem. Když jsme tam vystupovali z auta u chaty, do které jsme byli pozváni, opřel se do nás velice silný a studený nápor větru. Ve chvíli to ustalo a bylo opět klidno. Asi hodinu po obědě, tak něco kolem druhé hodiny odolední se ozvalo bušení na dveře chaty, ve které jsme novoročně poobědvali. Majitel šel otevřít a přišel se zprávou, že tam nedaleko z jedné chaty se silně kouří. Řešili jsme otázku nahlášení požáru, a to již jsme slyšeli, že jedou hasiči, a to již z té chaty už nešel jen kouř, ale už i šlehaly plameny a příjížděli další hasiči. Říkalo se tam, že na chatě své tety její synovec s kamarády slavili asi silvestra a i Nový rok. A pak tam někam vysypali žhavý popel z kamen. A myslím, že právě ten mocný poryv větru, který jsme zaznamenali, když jsme do Kvášňovice přijeli, způsobil to, že začalo hořet.

Pozoruhodností toho dne bylo i to, že když jsme pak asi kolem půl páté odjížděli, na západní obloze byly mimořádné červánky. Mluvili o tom večer i v televizi, že lidé volali, že viděli polární záři, ale že to nebyla, že to byl mimořádný jev oblačnosti při západu slunce.

Polární záře začala zhruba o hodinu později a trvala do noci. I její záběry pak byly v televizi. V chanovických novinách Panorama byly v prosincovém čísle zveřejněny výsledky loňské foto-soutěže. Jedním z oceněných snímků bylo zachycení polární záře z loňského 10. 5. vyfocené Kateřinou Šulcovou v Bezděkově u Kadova. To datum je blízké výročí konce 2. světové války, jejíž 80. výročí ukončení budeme letos vzpomínat. Dění ve světě, ať v přírodě, či jiné můžeme mít za něco náhodného, třeba přírodního, a nebo také je v tom, nebo alespoň v něčem možno vidět i nějaké znamení doby, třeba že i z malých žhavých jisker může vzniknout velký požár. Když jej okolnosti pěkně rozfoukají. Je snadné rozfoukat jiskérky či plaménky různé závisti či nenávisti. Je velice snadné vyvolat nedorozumění, je snadné lidi rozhádat, rozeštvát. Daleko těžší je lidi dávat dohromady, usmiřovat. To známe ze svých rodin, příbuzenstev, z dění kolem nás v bližším či širším okolí, to známe

z dění v národě, to známe z dění ve světě. Jistě, v žádném případě nechci ze sebe dělat proroka, na proroka si hrát. Přeji sobě i všem, aby nás čekala dobrá doba. A dobře bude, když lidé budou dobří, ano, bude lépe, když lidé budou lepší. A aby tomu tak bylo, to si přeji ze srdce – a to přeji všem od srdce! Co lepšího si možno přát, než bychom se mohli všichni na výsluní míru a pokoje šťastně a radostně se hrát – míru a pokoje si užívat – časy pokojné a šťastné prožívat! A tak mír a pokoj si přejme – a aspoň něco pro to, co můžeme, dělejme! To, co je v našich možnostech, v naší moci aspoň doma, nebo třeba i v obci! Nebuďme příliš kritičtí, zbytečně konfliktní, nebo aspoň nebuďme sobci – nebuďme nevšímaví, lhostejní nebuďme chamtiví, příliš nároční – buďme přející – ať radosti dělání druhým nás hřeje pěkně příjemně v našem v srdci. Tomu se říká láska: chtít dobro i pro druhé – a pro to něco dělat a třeba i obětovat.

Stanislav Bušta

Sbor Velkobor

Milí přátelé a příznivci VELKOBORU, vážení čtenáři! Nový rok 2025 už se nám rozběhl a zima ukazuje docela vlídnou tvář – sluníčko už vychází dříve a zapadá později a den se prodlužuje. Já se ještě vrátím k našemu poslednímu vánočnímu koncertu na Velkém Boru, který se nadmíru vydařil díky přípravě dětských i dospělých zpěváků, a především jejich vedoucích – velké poděkování Janě Brůžkové a Máše Sládkové, které obětují mnoho volného času a pod jejichž vedením se nám moc hezky pracuje. Děkujeme všem, kteří nás podpořili dobrovolným vstupným a fandí nám.

Po Vánocích jsme ještě přijali pozvání na Zelenou Horu nepomuckou a doprovodili jsme zpěvem novoroční mši v kostele Nanebevzetí Panny Marie

a sv. Vojtěcha. Byli jsme zde již poněkolkáté a zazpívali jsme si i po mši písně z našeho vánočního repertoáru – posluchači byli moc milí a vnímaví. Musíme se s Vámi čtenáři podělit ještě o jednu novinu. Naše altistka Katka Vonášková (Zoubková) přivedla na Nový rok na svět dalšího potomka. Jelikož se svou maminkou absolvoval všechny naše koncerty (a že jich nebylo málo), určitě má předem určen svůj vztah k hudbě a muzicírování. Přejeme oběma do dalšího života vše dobré.

Naše zkoušky začnou opět v druhé polovině února a už teď plánujeme vystoupení na MDŽ v Holkovcích a chystáme náš každoroční Májový podvečer tentokrát s Veselou dudáckou muzikou ze Strakonice – určitě se máte na co těšit. Zachovejte nám svou přízeň.

Marie Hlůžková a Marie Sládková

Tříkrálová sbírka

kteřá překonala očekávání

Od 4. do 14. ledna 2025 probíhal na Horažďovicku, Kasejovicku a Nepomucku jubilejní 25. ročník Tříkrálové sbírky. Koledníci se vydali na dlouhou cestu, aby přinesli požehnání do vašich domovů a zároveň pomoc pro nejpotřebnější.

Do letošního ročníku Tříkrálové sbírky se zapojilo rekordních 64 obcí, 333 koledníků a více než 100 vedoucích. Díky štědrosti dárců se podařilo do pokladniček na území Horažďovic, Nepomuku a Kasejovic vybrat neuvěřitelných 698 545 Kč, což je o 128 809 Kč více než vloni. Ten, kdo koledníky minul a rád by tuto celostátní sbírku podpořil, má možnost přispět online na www.trikralovasbirka.cz.

Celková vybraná částka byla zaslána na celorepublikové konto, odkud nám bude poměrná část peněz (65 %) opět vrácena s účelem podpořit charitní práci se seniory a zdravotně postiženými na Horažďovicku (pečovatelská služba, odlehčovací služba pro pečující, domácí zdravotní péče) a Občanskou poradnu v Nepomuku. Část peněz případně na krizový fond určený na pomoc při živelných katastrofách. Ve spolupráci s Odborem sociálních věcí a zdravotnictví MěÚ Horažďovice, Nepomuku a Městem Kasejovice budou vybrány a podpořeny sociálně slabé rodiny s dětmi a seniory. Současně podpoříme i Centrum volného času pro školní děti ve věku 10 – 15 let v Horažďovicích. Z Tříkrálové sbírky je v plánu poměrnou část finančních prostředků využít i na provoz sociálně integračního bytu a rozšíření skladu kompenzačních pomůcek.

Dalších 35 % výnosu sbírky bude rozděleno podle tohoto klíče:

- 15 % na podporu projektů Diecézní charity České Budějovice
- 10 % na humanitární pomoc, kterou poskytuje Diecézní charita České Budějovice v zahraničí
- 5 % na humanitární pomoc, kterou

Velký Bor

Jetenovice

Slivonice

poskytuje Charita České republiky v ČR i v zahraničí
- 5 % na režijní náklady na pořádání sbírky v celé České republice

Chtěli bychom poděkovat především koledníkům a jejich doprovodům, kteří obětovali svůj volný čas pro dobrou věc a dále všem partnerům, u kterých bylo možné zanechat statické kasičky.

Dále patří velký dík i starostům obcí a pracovníkům městských a obecních úřadů za zajištění nutné administrativy sbírky a samozřejmě všem dárcům, kteří koledníky uvítali ve svém domovech a podpořili Charitu. Vyrostli jsme díky vám!

SDH

Velký Bor

Letošní rok jsme zahájili, již poněkoli káté, výroční valnou hromadou. Na schůzi jsem se sešli téměř všichni členové a zhodnotili jsme činnost za minulý rok. Chtěla bych poděkovat MS Velký Bor za to, že nás již poněkoli káté obdarovalo zvěřinou, z které jsme si udělali občerstvení na schůzi.

O víkendu proběhlo dětské maškarní v obecním sále. Masek bylo letos celkem málo, ale není divu, chřipková

epidemie nás dostihla všechny. Děkuji všem členům našeho sboru ale i lidem, kteří nejsou členy, že každý rok pořádají tento bál pro děti.

Blíží se nám kvapem jaro a my už plánujeme akce a soutěže, které nás tento rok čekají. Jako každý rok toho nebude málo.

Přeji Vám všem mnoho zdraví v chřipkové epidemie, a brzké uzdravení všem nemocným.

R. Štípková

Novoroční špacír

Jetenovice

SDH

Jetenovice

vítám vás v novém roce. Pojdme si společně připomenout akce, které dobrovolní hasiči připravili. V sobotu 28. 12. jsme společně vyrazili na tradiční silvestrovské bruslení na zimní stadion v Sušici. Účast nebyla tak hojná jako v letech minulých, ale doufám, že příště se nás sejde více. Bruslení jsme zakončili společným obědem v hospodě na Velkém Boru.

Další velice úspěšná akce proběhla v neděli 29. 12., kdy jsme vyrazili do Prahy na muzikál „ANDĚL PÁNĚ“, který se konal v divadle Karlín. Myslím si, že muzikál nám všem udělal radost a všichni jsme si to užili.

Na Nový rok jsme po obědě v hojném počtu vyšli na tradiční novoroční špacír na Velký Bor, kde za odměnu obec připravila menší pohoštění v podobě teplého nápoje a sušenky. Někteří se vydali zpět do Jetenovic přes Holkovice, aby pro své zdraví udělali něco užitečného.

Další akce, která se konala 25. 1., byl tradiční hasičský ples, který se konal v kulturním domě v Horažďovicích. Celým večerem nás provázela kapela Melodion. Ples navštívilo přes 300 lidí a cen v tombole jsme letos měli 550. Letos jsme připravili 12 cen, které jsme o půlnoci losovali. Chtěl bych moc poděkovat všem sponzorům, kteří nám přispěli svými dary do naší bohaté tomboly. Také musím poděkovat panu Petru Karšíkovi za jeho práci při shánění tomboly a všem, co se podíleli na přípravách našeho plesu, patří velký dík.

V lednu oslavil náš člen hasičů pan Josef Makrlík své 79. narozeniny. Přejeme dodatečně všechno nejlepší a hodně zdraví. Zanedlouho oslaví své narozeniny pan Josef Pihera z Jetenovic č. p. 33. Také přejeme hodně zdraví a štěstí v životě.

Co nás čeká....

Jetenovické **hokejisty** čeká **22. 2. závěrečný turnaj** sezony **na zimní stadionu v Sušici**. Kdo budete mít čas jim přijít fandit, určitě je tím potěšíte.

7. 3. čeká naše manželky, maminky a babičky oslava **MDŽ ve Velkém Boru**, kam je každoročně odvezu a v nočních hodinách zase přivezu domů.

V sobotu **8. 3.** se budou konat **vepřové hody** od 14:00 hodin v **místní hospodě**.

Starosta SDH Petr Makovec

Silvestrovské bruslení

Anděl Páně

Rozvoz tomboly

Tombola

Hasičský ples

VOD Velký Bor

hospodaří na výměře 1809 ha. Celkem 1350 ha je orná půda a 459 ha je trvalý travní porost. Pozemky jsou různě rozmístěny po 21 katastrálních územích.

Trvalé travní porosty slouží k výrobě senáží a sena pro živočišnou výrobu. V letošním roce se nám povedlo obnovit 50 ha luk, a tím zlepšit kvalitu sklizené trávy a následně i kvalitu senáže. Travní senáže jsme sklídili dostatečné množství. Vydatné srážky v měsíci květnu neměly negativní dopad na kvalitu sklizené hmoty.

Tržními plodinami na orné půdě v roce 2024 byla:

Řepka ozimá – výměra 162 ha s výnosem 3,98 t/ha. Výnos byl ovlivněn nepříznivým počasím v době, kdy začíná řepka kvést. Období mrazů nevratně poškodilo proces nasazení šesulí na hlavním terminálu. Díky dostatečné výživě a následnému ošetření proti houbovým chorobám nebyl naštěstí dopad mrazů tak znatelný.

Pšenice ozimá – výměra 362 ha s výnosem 5,85 t/ha. Kvůli mrazům měly i ranější odrůdy pšenic poškozené špičky klásků. Obilniny celkově velmi ovlivnilo střídání počasí. Porosty neměly dostatečně silné kořenové soustavy a hůře zvládaly jakýkoliv stres.

Ječmen ozimý – výměra 103 ha s výnosem 4,94 t/ha.

Ječmen jarní – výměra 53 ha s výnosem 5,2 t/ha ve výborné kvalitě.

Oves pluchatý – výměra 62 ha s výnosem 5,15 t/ha s dobrou objemovou hmotností, a tím i lepší prodejní cenou. Oves i jarní ječmen se nám povedlo zasít velmi brzo. Obě plodiny využily zimní vláhu pro rychlý počáteční vývoj a tvorbu – pro jařiny velice důležité – kořenové soustavy.

Triticale ozimé – výměra 89 ha s výnosem 4,4 t/ha.

Nízký výnos byl ovlivněn podzimním nízkým výsevkem.

Brambory průmyslové – výměra 38 ha s výnosem 35,8 t/ha a škrobnatostí 21,75 %. V letošním roce byl velký tlak plísně bramborové a altenáriové skvrnitosti. Tyto dvě choroby se nám povedlo potlačit, a tím přispět k velice dobré škrobnatosti.

Kukuřice byla vyseta na výměře 280 ha s výnosem 40 t/ha. Bohužel se nám nepovedlo sklídit kukuřici v optimální sušině. Sušina se pohybovala okolo 33 % a velice rychle se zvyšovala až na 45 %. Důvodem byl vliv velice teplého a suchého počasí během konce srpna a také velké části září.

Jetelotravní směs byla vyseta na výměře 128 ha.

Zemědělský rok nebyl špatný, ale výnosy některých plodin mohly být o něco lepší. Důležité však je, že se povedlo vyprodukovat dostatečné množství krmiva, které je pro naši živočišnou výrobu zásadní. S množstvím pozitivně korelovala i dobrá kvalita krmiva.

Jan Magoči - agronom

Dětství na Velkém Boru vyprávění pana Stanislava Trčky

Krásný příběh měl s pionýrským šátkem o dva roky starší Emil Šrámek. Ten na otázku, proč ho nenosí, odpověděl, že už ho nemá, že mu s ním máma zašila trenýrky. Tehdy standardně červené, v barvě toho symbolu. Na rozdíl od generace mých rodičů, kteří museli do horažďovické měšťanky chodit pěšky, nás už tam vozily autobusy. A my borští jsme si dokonce mohli vybrat. Buď linku Kotouň – Horažďovice, která přijížděla od Holkovic, nebo linku Slatina – Horažďovice přijíždějící od Svěradic. Já si to ráno většinou špatně časově naplánoval a autobus jsem dobíhal. Někdy mi autobus dokonce ujel, to pak zpátky domů pro kolo a těch pět kilometrů do Horažďovic šlapat do pedálů. Ten autobus z Kotouně ještě tahal vlek. V něm dělal průvodčího děda Klásek z Újezda. Hrával s kapelou na buben a tak jednou za půl roku přišel do služby průvodčího mírně pod vlivem. To pak chtěl zpívat národní píseň o bejkovi. Nikdy ji ale zpívat nezačal, jen říkal, že by ji zpívat měl, že ji zpívat bude,

takže nápěv a slova téhle národní písně o bejkovi pana Kláska mi zůstaly utajeny. Zpátky jezdily autobusy v půl třetí a v pět, jezdili jsme podle délky vyučování. Většinou ale byla mezi koncem vyučování a odjezdem autobusu časová proluka a tu jsme my, přespolní, nějak vyplnili. Třeba fotbálem na školním hřišti, ale většinou někde ve městě. Bohužel také kouřením za kostelem, kouřili snad všichni kluci. Hrůza. Tedy asi bez šlukování, jakýsi znak mužnosti. Někdy v sedmé třídě jsem si o pouti vystřelil cigaretovou špičku a tuhle špičku, už se znaky použití, našla v kapse mých kalhot maminka před praním. Velká mela. Matka mě držela, otec řezal. Do toho ještě o patnáct let starší sestřenice Maruš s tím, že v Sušici děti kouřily a taky kradly. A otec přitlačil. Tak mě to naštvalo, že jsem si řekl: „Já tohle potřebuju? Budu zvláštní. Budu nekuřák.“ A od té doby jsem nevzal cigaretu do úst. Stal jsem se nekuřákem. Asi jediným. Když ke mně Jarda

Machovec z Mečichova, zvaný Jarda Žváro, přišel za kostelem s jeho obligátní otázkou, nemáš žváro, mohl jsem klidně hrdě odpovědět: „Nemám, Jardo, jsem nekuřák.“ Tenkrát se na náměstí otevřel nový obchod – bufet Gastronom nebo tak nějak, lidově zvaný Kastrol. Tak tam jsme se hráli a u stolů určených ke konzumaci občerstvení si hráli. Vrcholem blaha bylo, když si člověk mohl koupit 10 dkg vlašského salátu a dva rohlíky. Rohlíky v Kastrolu byly dobré, křupavé a vlašák byl taky výborný. Jenže takový přepych si nešlo dopřát každý den. Celé náměstí a okolí bylo naše. Hřiště Na Lipkách a v létě koupání u zdejšího jezu. Tehdy bylo velmi důležité datum prvního koupání. První smočení v ledové jarní vodě. Můj otec pronášel pranostiku: „Po božím těle do vody směle.“ Před tím zákaz. Jenže kdybych se poprvé koupal až v červnu, jak bych před ostatními kluky vypadal. Můj osobní rekord klukovského, téměř otužileckého koupání je 12. dubna 1961. Já, Pepík Zach z Komušína a Pepík Valvoda z Horažďovic jsme vlezli do rybníka Žebrák v Horažďovicích a uplavali pár temp. A pak rádio hlásilo, že Gagarin vylétl do kosmu.

Autobus zastavoval na borovské vlakové zastávce a čekal na vlakový přípoj. Z autobusu jsme vystoupili i my a šli se dívat, jak přijíždí vlak tažený parní lokomotivou a jak se té lokomotivě při rozjezdu protáčejí kola. Někdy jsme před příjezdem vlaku dali na kolej desetník a odnesli jsme si pak tenkou placičku. Měl-li vlak zpoždění, měl ho pak i autobus, ale na příjezd vlaku vždy počkal. Vlak od Strakonic přivezl zaměstnance ze zbrojovky, ti hned zasedli a pokračovali v hraní karet. Ráno i večer byly autobusy plné, přímo narvané a bylo tak nějak samozřejmé, že děti si nesedají. Nepamatuji se, že bych za ty čtyři roky dojíždění někdy v autobuse seděl. Určitě tedy ne ráno. Velký Bor se dělí na čtyři části. Náves, Třída, Hrad a Podkostelí. Téměř v každé usedlosti chovali husy, kvůli peří do peřin, ale také kvůli penězům. Začátkem léta přijel nákladňák a „Husák“ husy vykoupil. Pro lidi závislé na zemědělství to byly první peníze do chalupy. Za mého dětství už jezdil pro husy nákladňák, dříve ale vykoupené husy hnal „Husák“ po silnici do města. K této skutečnosti se váže příhoda, jak Frantík Polenů měl vyhlížet procesí na Svatou Horu. Až uvidíš něco bílého, zvon! A Frantík zvonil a přivítal Husáka s houfem vykoupených, bílých hus. Taky dětskou povinností, ještě před pastvou dobytka a hus, bylo hledat první zárodky kopřiv, aby měla housátka v drobence nějaké vitaminy. Pásl se houf. Vždy jedno stavení mělo na starosti jeden den celý houf husí. Třída pásla houf Za Středou, Náves, Hrad a Podkostelí pásl na drahách pod rybníkem Podkostelákem. Zástředí tedy k mému dětství neodmyslitelně patří. Už jako úplný prcek jsem tam s babičkou jezdil na vozíku s prádlem do prádelny. Prádelna byla postavena ze žulových kamenů na samém kraji Zástředí, dál už

potok tekl Robertoc loukou. U Prádelny bylo v létě každý den živo, ženské si měly vždy o čem povídat, máchaly prádlo a bělily ho na trávníku, kam husy nesměly. Pamatuji si, že nejčastější pradelnou byla babička Behenských. V potoce bylo spousta střevlí a mřenek. Potěru střevlí jsme říkali poeticky zlatoočky. Ještě teď vidím celou trasu potoka dnes zatopenou rybníkem, každý kámen, pod kterými se střevle nechaly chytit do ruky. Občas jsme prokopali stružku a zatopili nějakou proláklinu. Její hladinu jsme ještě zvýšili hrází a hned tam vysadili kapříky a snili, v jaké habány vyrostou. Jako školák už jsem honil do Zástředí kachny a husy. Měli jsme husy podnesky, byly pozdnější, to už se houf nepásl. S husami to ještě šlo, jsou rychlejší, ale kachňata se loudala. V otáčce u Kunclů to už tenkrát nebylo úplně bezpečné, dnes nemyslitelné. Kachňata měla proti husám další nevýhodu. Husa se pase a je jen třeba, aby zůstala na drahách a nezašla na něco lepšího na pole. Kachňata ale jedou po potoce. Kolikrát jsem jim přinesl drobenku a kachňata nikde. Ale jak poznat, jestli šla po proudu, nebo proti proudu. Kolikrát jsem je našel až kilometr daleko. A když jsem se napoprvé netrefil, jestli jít po, nebo proti proudu, ušel jsem dvakrát tolik. A strašlivě jsem pak těm kachňatům nadával. Kachnám rybičky moc chutnaly. Jednou jsem chtěl dát střevli i houseti ale house střevli odmítalo. Strčil jsem mu ji tedy do krku, ale následky byly tragické. House doma na dvoře uhynulo. Velké vyšetřování, zjistilo se, že mělo něco nestráveného v žaludku. Ještě dnes se stydím, ale nepřiznal jsem se. Od té doby vím, že husa není masožravá. Na drahách se pásly i kravky, dělaly se ohníčky. Jako kluci jsme žadonili na dědečcích, kteří tam kravky také pásli, aby nám vyprávěli o první válce. Pamatuji, jak Venca Mouraloc (Turek) upravil místo u ohníčku pro strejdu Cestařoc (Talůžek). Ale strejdovi se o tom zabíjení vyprávět nechtělo. Nebo jak Eda Hakr hodil do ohně střep z láhve od piva a pak ho vytáhl roztavený do bizarního tvaru. O jedné proláklině na drahách ale dědové říkali, že tam armáda vyráběla plyn pro pozorovací balon, z kterého se sledovala dělostřelba při manévrech ještě před první válkou. Pak prý se tam několik let nesmělo pást. O jiném balónu, který přistál na Boru mi vyprávěl strejda Zábranských. Balón přistál, už přesně nevím kde, byl srolován a odvezen. Pást záhumenkovou krávu měl ve většině rodin na starosti děda, pokud ale nebyl nebo měl ještě jinou práci, pásly kravku děti. O prázdninách nebylo zbylí. Pamatuji se třeba, jak se Jarda Zíka, o čtyři roky starší, na prázdniny, kvůli povinnosti pastvy, vůbec netěšil. Jarda byl takový místní Hucklberry Finn. Moje matka, učitelka, mu neustále hrozila polepšovnou a já jsem vždy, pokud jsem s touhle partou strávil den, musel slíbit, že o tom nebudu doma povídat.

Plesová sezóna vrcholí!

Jednou z velmi oblíbených událostí zimního času jsou plesy. Proč se konají právě v zimním období? Odpověď můžeme hledat v historii – toto období si pro společenské radovánky vybrala šlechta, která měla všechny možné radovánky pečlivě rozdělené po celý rok: na jaře se konaly svatby, v létě šlechta cestovala a na podzim probíhaly hony. A právě v zimě se šlechta scházela, aby se věnovala tanci, zpěvu a dalším společenským aktivitám. Od 19. století se plesy staly záležitostí nejen šlechty, ale i „obyčejných“ lidí.

Plesy mají několik přízvisek, mnozí z vás navštívili maturitní ples, maskární ples či ples různých sdružení a spolků – třeba 25. ledna na hasičském plese SDH Jetenovice, a kdo nebyl a chtěl by se společensky pobavit, může 1. března zajít do KD Velký Bor na Andělský ples.

Pro ženy je to skvělá příležitost, aby si oblékly krásné šaty a celkově se vyparádily. Ale jak to bylo s plesovou módou ve 30. letech? O tom se píše v časopisu Hvězda: Plesové a velké večerní toalety jsou dnes již jen přepychem. Málokdo si může dovést tak nákladný oblek se všemi jeho doplňky a je málo příležitostí, kde je ho možno použít. Zvykli jsme si na velké odpolední nebo malé večerní (což je totéž) šaty, se kterými vystačíme velmi dobře celou sezonu pro všechny slavnostnější příležitosti, jako jsou čaje, odpolední i večerní společnosti, premiéry a taneční zábavy. Plesová toaleta je oblek nejslavnostnější. Je tedy jeho základní podmínkou ten nejlepší a nejdražší materiál a všechny doplňky dokonalé. Proto je lépe nepožít si ji vůbec než za nedostatečné prostředky, protože není-li dokonalá, přestává být slavnostním oblekem a stává se spíše špatnou napodobeninou nebo dokonce karikaturou.

Šaty mají často již od pasu velké výstřihy vzadu, ale výstřih je vždy kryt přehozem: v oblíbeně jsou krátké přiléhavé pelerinky buď z téhož materiálu nebo

z kožešiny, sametu, tylu, celé z umělých květin a volánů a podobně. V barvách je oblíbená černá, tmavomodrá, fialová, všechny odstíny zelené. Zdobí se odlišnými, často velmi smělymi barvami, barevnou šerpou nebo přehozem odlišné barvy. Pokud se nosí šperky, vybírají se jen ty pravé a co nejméně. Důležitým doplňkem plesové toalety je pečlivý účes, který se také zdobí ozdobnými sponami, bezvadné bílé rukavice, večerní kabelka a večerní taneční střevíce, odpovídající barvě šatů.

Mladé dívky nosí dnes plesové šaty poněkud odlišné od toalet dospělých žen. Mohou si dovést lehoučký vzdušný materiál a světlé pastelové barvy, bez ohledu na módu a také střih šatů, ačkoli je módě přizpůsoben, musí být mnohem jednodušší a skromnější. Pro ně určuje letošní móda stylové šaty, které mladým dívkám vždy nejlépe sluší.

Ale jak jsme již pravili, je ples v tom společenském smyslu dnes velkým přepychem a referujeme o jeho nákladnosti jen z módní povinnosti. Široké vrstvy však se budou umět dobře bavit i na plesích, které snad nebudou tak výlučné, zato však srdečnější a méně škrobené.

Ježibaba na rybníce

Bylo po Mikuláši i po Vánocích a ježibaba měla strašně dlouhou chvíli. Lektvary do zásoby navažené, knihy dávno přečetla tam i nazpátek. Otráveně si nandala talíř sušenek a šla je chroustat s kocourem k televizi. Zrovna dávali mistrovství v krasobruslení a to vám byla tedy podívaná. Takové krásné skoky, kroky a výkruty! Ježibabě z toho šla hlava kolem. „No jéje, to kdybych já si takhle mohla zabruslit,” zasnila se. Jenže jak se to vůbec dělá? Vzala koště, kabátek a zamířila k rybníku. Kocourovi se led nezdál. Brázdily ho praskliny a divně skřípal. Ježibaba si toho nevšimla. Opírala se o koště jako o tanečníka a šmrdlala botkami sem a tam. Najednou KŘUP! Led se rozlomil a bylo potřeba hodně silné vytahovací a vysoušecí kouzlo, aby se z ledové

vody vyhrabala a nezmrzla. Příště radši nechala na led popadat pár kamenů, aby si byla jistá. Místo bot vykouzila bílé brusle a hledme. Ono v ní opravdu něco bylo! Křižovala rybník ladně jako labuť. „Podívejte, támhle bruslí ježibaba. To svět neviděl!” chechtala se skupina dětí z vesnice. Chudáček, tak poctivě trénovala, a teď se jí smějí. „Jen se dívejte, vy pápěrky! Kdo se nebojí, ať se přidá,” rozesmála se ježibaba a vyšvihla piruetu. Děti hned nazuly brusle a běžely za ní dělat slalom, mašinku, a bruslit pozadu. „A pozor na pukliny a praskání! Ať se mi neproměňte v rampouchy,” poučovala ježibaba a u toho pro všechny odvážné bruslaře připravila kakao a perníčky. A poprvé v životě nemusela ani trošku čarovat, aby zažila něco kouzelného.

Tituly roku 2025

Ornitologové vyhlásili pro rok 2025 ptákem roku **konipasa horského**

Konipas horský má žluté břicho a popelavě šedý kabátek. Zpěv konipasa horského tvoří řada krátkých, ostrých tónů. Upřednostňuje především horské a kopcovité oblasti. Jsou to tažní ptáci, těšit se na ně můžeme ve druhé polovině března, kdy se vracejí ze zimovišť ve Středomoří. Přesto ale i mezi nimi se každoročně najde malé množství otužilců, kteří přezimují u nás. Konipasi horští jsou svým partnerům i hnízdištím věrní. Místo pro hnízdění si vyhledávají v blízkosti vody. Stavbu hnízda má na starosti samice. Běžně snáší 5–6 vajec a pár může zahrnout dvakrát, výjimečně i třikrát do roka.

Český svaz ochránců přírody (ČSOP) vyhláší rok 2025 **Rokem obojživelníků**. Obojživelníci ke svému životu potřebují souš i vodu. Dospělí žijí převážně na souši, kde musí najít dostatek úkrytů a dostatek potravy. Pro vývoj však vyhledávají vodu. Vodu čistou, mělkou ideálně tůň, louže, prameny. Pro jejich přežití je proto nezbytné prostředí hodně členité, různorodé. A to je právě to, co v naší krajině chybí. Pro záchranu a obnovu se sice v posledních letech již mnoho udělalo. Naše krajina je stále unifikovanější, stále stejnější. Kromě představení obojživelníků jako zajímavých živočichů, kteří si zaslouží naši pozornost a pomoc, chce Český svaz ochránců přírody ve své kampani upozornit právě i na tyto širší souvislosti.

Česká botanická společnost vyhlásila rostlinu roku 2025 **starček úzkolistý**. Žlutě kvetoucí rostlina se dokáže přizpůsobit různým podmínkám a vytvářet rozsáhlé jednodruhé porosty. Vyhlášením starčku úzkolistého rostlinou roku chce upozornit na problematiku rostlinných invazí a jejich vliv na přírodu i společnost. Starček úzkolistý se do Evropy dostal omylem spolu s ovčí vlnou. V České republice byl poprvé zaznamenán v Děčíně v roce 1997. Rostlina podle botaniků obsahuje toxické pyrolizidinové alkaloidy, které představují riziko pro pasená zvířata a mohou se dostat i do mléka a medu.

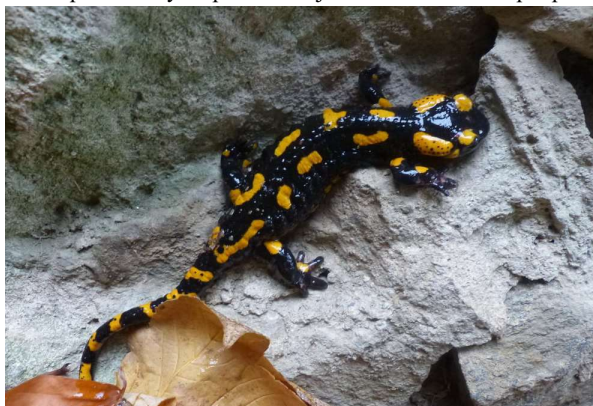
Módní návrhářská společnost s firmou Pantone vyhláší pro rok 2025 barvu roku **Mocha Mousse s pantone číslem číslo 17-1230**. Zvítězil hřejivý odstín, který spojuje harmonii a luxus. Tento odstín hnědé přináší pocit potěšení a pohodlí a svou bohatostí připomíná skvělou chuť kakaa, čokolády a kávy. Jde o svěží, ale zároveň nenáročnou klasiku, která má vyjadřovat naši touhu po každodenních malých potěšeních.

V oblasti **architektury a interiérového designu** působí Mocha Mousse jako tichý, ale zároveň luxusní prvek. Na stěnách vytváří jemný, a přesto působivý dojem, zvláště pokud je použit v kontrastu se zářivě bílou. Útulný odstín hnědé bude dobře působit napříč paletami interiérových materiálů, jako je vlněné čalounění, kůže nebo semiš. **Jak tóny hnědé nosit a kombinovat?** Její neutrální odstín je dokonalým základem pro párování s jasnými akcenty stejně jako doplňkovými odstíny. Barev, které lze s tímto zemitým neutrálním odstínem kombinovat, je nepřeberné množství. Výběr závisí na vašem barevném typu. Pastelová růžová, fialová či modrá sehrají s touto našlehanou barvou kávy harmonické souznění, které také upoutá na první pohled.

Pro konipasy horské jsou ideálním místem pro život horské bystřiny. Lze je ale objevit i na spoustě dalších míst, hlavně když je tam voda. Poznávacím znamením všech konipasů je dlouhý, úzký ocas, kterým téměř neustále kývají nahoru a dolů.

Po celé České republice budou probíhat zajímavé aktivity, díky kterým se veřejnost dozví více o této zajímavé skupině živočichů i o možnostech jejich ochrany. Již nyní však ČSOP nabízí pro aktivity na pomoc obojživelníkům finanční podporu.

Česká botanická společnost proto vyzývá veřejnost, aby pomohla s mapováním výskytu této invazní rostliny, např. prostřednictvím k tomu zřízeného projektu v aplikaci iNaturalist.org.

Mocha Mousse vyjadřuje naši touhu po každodenních radostech a smysluplném požitkářství. Tento nenáročný odstín povyšuje vnímání hnědé z obyčejné a zemitě působící na luxusní a inspirativní. S jemnou elegancí a přírodní vytříbeností přináší diskretní dotek půvabu a obklopuje nás hřejivou atmosférou.

Štěpán Muchka

Zdraví je levnější než nemoc aneb 365 dní v moci bez ne-moci.

V posledním vydání jsem končil tím, že si povíme o testech, které dokážou zjistit hodnoty jedenácti mastných kyselin tvořících strukturu buněčného obalu v našem těle. Také si vysvětlíme, proč většina omega-3 doplňků stravy nefunguje tak, jak by měla, a jak si udělat rychlý test.

Díky diagnostice si člověk může udělat obrázek o tom, v jakém stavu se jeho tělo nachází. Na základě toho může provést změny ve svém životním stylu – zařadit více pohybu, upravit jídelníček, omezit zlozvyky nebo se více radovat ze života – a následně diagnostiku zopakovat. Výsledky pak motivují a pomáhají zvolit cestu, která vede k lepšímu pocitu ze života.

Věnovat se budeme především testům z kapky krve, konkrétně testu ze suché kapky krve.

Testovací metoda, která se používá se označuje - DBS

- **Dried Blood Spot (DBS)** – test ze suché kapky krve

Historie

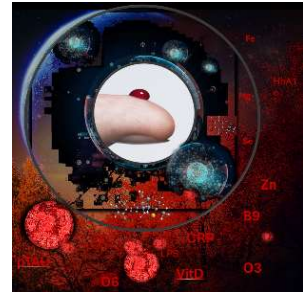
- **Ivar Band** – poprvé popsal DBS jako neobvyklou metodu vzorkování v roce 1913.

- Koncept, že **kapilární krev** získaná z píchnutí paty nebo prstu a nanesena na **filtrační papír**, by mohla být použita ke screeningu metabolických chorob u velkých populací novorozenců. Koncept byl zaveden ve Skotsku Robertem Guthriem v roce 1963.

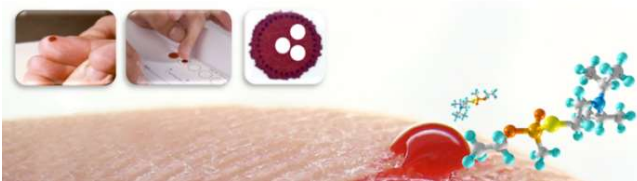
Nejedná se o nic nového – jde o léty prověřenou praxi, která přináší rychlé výsledky a jasné odpovědi při sledování vlivu různých změn na organismus.

Často se nabízí otázka: Co lze vlastně zjistit z kapky krve?

Jedna kapka krve obsahuje přibližně **1 000 000 000 000 000 000 000** molekul a asi **250 milionů červených krvinek**. To znamená, že poskytuje dostatek materiálu pro vyhodnocení celé řady testů.

Analýza mastných kyselin Vitamín D & HbA1c

Tyto testy lze provést z pohodlí domova, aniž by byl potřeba odborný personál. Test se provádí podobně jako zakoupený CRP test z lékárny – stačí jednorázová jehla, dvě kapky krve na filtrační papírek a je hotovo. Vzorek se následně zašle do laboratoře, kde je analyzován, a výsledky přijdou s podrobným popisem.

Zde je ukázka mého testu: Červený test – v té době jsem byl v nerovnováze a měl zdravotní problémy, které mě na dva roky vyřadily z aktivního sportu. **Zelený test jsem si udělal znovu po čtyřech měsících a je patrné, že se vše změnilo. Stačilo jedině** – začal jsem pravidelně konzumovat omega-3 mastné kyseliny, které jsem do té doby vůbec nejedl. Díky tomu jsem se začal cítit výrazně lépe.

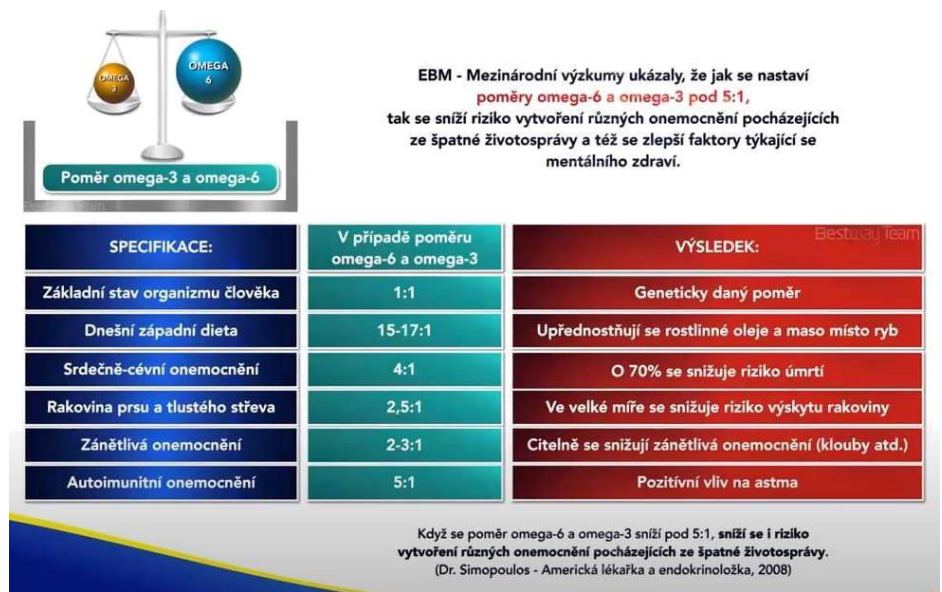

Jak jsem již zmínil dříve, jsme nutričně podvyživení a podvýživa na buněčné úrovni má zásadní vliv na naše buňky. Naše buňky tvoří tkáně a orgány, a to tvoří nás, proto pokud nám chybí stavební kameny naše buňky nefungují, jak by mohli a my tím ztrácíme moc nad našim zdravím.

Artemis P. Simopoulos, M.D. – ročník 1933 – stále pracuje – 92let

Možná si teď řeknete, že stačí koupit omegu v lékárně a je vyhráno. Může být, ale je důležité vědět pár skutečnosti. Tak jako se vším, ne každý dělá vše pro dobro lidí. Proto i zde jsou produkty, který v testech silně propadají. Pokud jde o zdraví, měl by tomu člověk věnovat pozornost.

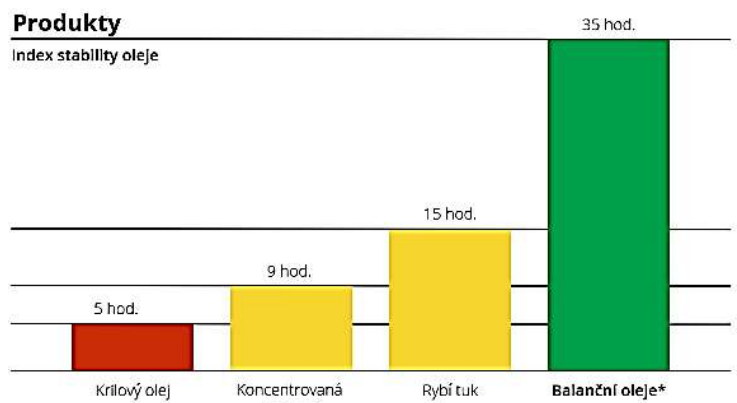

Pokud naše omega prošla prvním testem, je dobré vzít v úvahu i další skutečnosti:

Stabilita oleje: Rybí olej je velmi nestabilní a rychle oxiduje. Proto je při výrobě důležité zajistit jeho ochranu. V těle ryb je tento „olej“ přirozeně chráněn antioxidanty, které zabraňují oxidaci. Výrobci však často používají látky, které nejsou v přirozeném vztahu k omega-3 mastným kyselinám, a proto neplní svou ochrannou funkci správně.

pokračování v dalším vydání novin

Na webu bude drobně rozšířená ve ne vše se vejde na list papíru.
<https://www.cech21.cz/testy/>

Co z toho plyne? Máme doplnit omega 3? V podstatě ano, ale není to tak jednoduché.

Je třeba brát na vědomí, že i v lékárně nejsou zdraví prospěšné produkty a ryby dostupné mají nejistý původ a vysokou cenu.

Jaký je rozdíl mezi Omega-3 s triglyceridy a ethylestery?
 Jaká forma je pro nás nevhodnější?

Omega-3 s ethylestery (EE)

JSOU SYNTETICKÉ NE-PŘIROZENÉ

Omega-3 triglyceridy

JSOU PŘÍRODNÍ PŘIROZENÉ

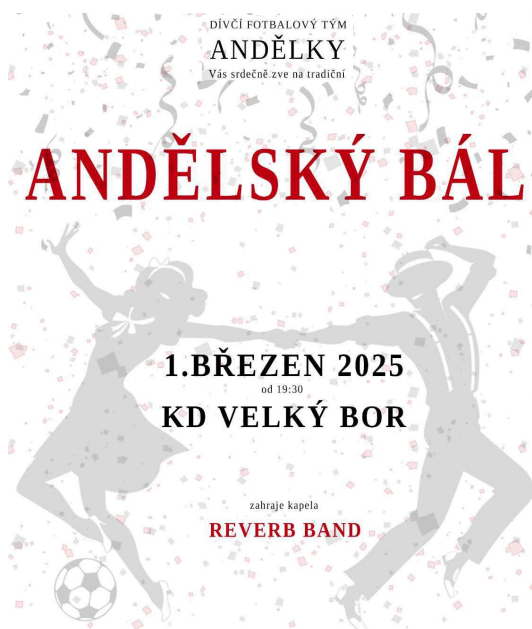
Na co si dát pozor! Obě formy jdou koupit na trhu.

Jestli již doma užíváte omega 3 doplňky, můžete udělat rychlý test. Vezměte svoji omegu a nakapejte ji na polystyren, do pár minut uvidíte výsledek.

Toto je základní test, pokud to zde neprojde, v konzumaci již nepokračujte.

Co dalšího by olej měl splňovat jste se dozvěděli v prvním videu (jak fungují omegu 3 a co je dobré vědět) a dále se dozvíte hlouběji na tomto webu.

22. 2.	11:00	Masopustní průvod	Velký Bor
22. 2.		Závěrečný turnaj jetenovických hokejistů	Zimní stadion - Sušice
1. 3.	19:30	Andělský bál	Velký Bor - kulturní dům
7. 3.	14:00	MDŽ	Velký Bor - hospoda Slivonice - obecní dům
8. 3.	14:00	Vepřové hody	Jetenovice - hospoda
8. 3.	19:30	Pohádka o podivném království	Velký Bor - kulturní dům
22. 3.	18:00	Beseda Ludka Štěcha	Velký Bor - OÚ

Uzávěrka dalšího vydání novin: 7. 4. 2025